

Any III

OLOT, 12 de Març de 1933

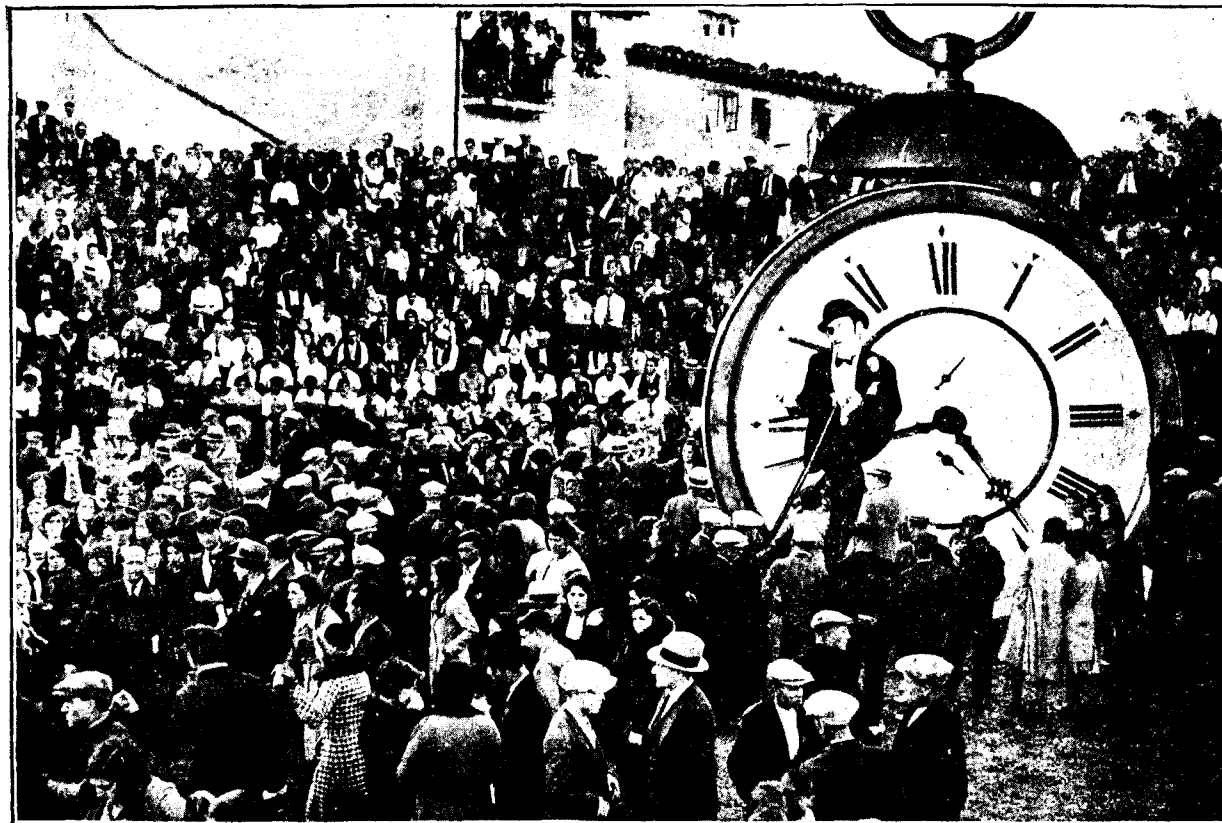
Núm. 27

Eldespertador

Periòdic il·lustrat de barrila — Val 20 cts.

Donatiu de l'Ajuntament

La Reparició d'El Despertador

Nº 8156.

L'esdeveniment més gran de la temporada fou la nostra segona sortida. Fins i tot l'Ajuntament, a instàncies dels senyors Aubert i Calm varen fer celebrar una audició de sardanes al Torín. El poble en massa va acudir-hi i empaltat de la barrila del nostre periòdic també va fer la seva broma. Observeu com els que ballen anaven amb l'abric i els que s'ho miraven, malgrat el fred que feia, es treien l'americana de satisfacció.

Josep. - Martí

La nostra "reprise"

La reaparició d'un periòdic tan prestigiós com el nostre, és quelcom que no es pot explicar amb paraula fàcil.

I això s'explica fàcilment.

Tot el poble ens esperava i amb prova d'això l'edició es va exhaurir amb un tres i no res.

Es clar que vam fer la nostra propaganda. Per exemple vam fer sortir un gros "Despertador" a manera de pendó que fou passejat triomfalment per la població. També vam organitzar una gran carrossa al davant de la qual el nostre director de rigurosa etiqueta presidia el *cortejo* i per amenitzar la propaganda vam contractar alguns comparses que es cuidaven de cantar els "quinze son quinze". El resultat fou vint-i-una cada músic que ja és ben falaguer.

Tot el següent és ben conegut de tothom; la gentada que va acudir a esperar la sortida nostra, semblava que ens trobàvem a les festes del Tura; l'Ajuntament per arrodonir-ho va fer sortir els gegants, feu tocar sardanes al Torin, hi hagué cursa de cintes i de gats, venda de "Despertadors" (autènticament sonors) i el ball pla fou molt animat. En fi, qui no s'ho vulgui creure que vegi la fotografia que publiquem al davant.

LA REDACCIÓ

Els Balls del passat Carnaval

En el curt període de Carnaval són moltes les persones que es desprenen momentàniament de la butaca diumengera de l'Ideal i del Teatre que porten enganxada al capdavant de l'esquena, per a rendir fidelitat a l'efímer regnat del déu Terpsicore, amo i senyor del món dançaire. Tampoc deixen de concórrer als balls d'aquests dies, sobretot els de les tardes, les mainaderes, velles desvagades i criatures que ja els comença a picar la curiositat.

Aquest any, com tots els anys, les sales eren plenes a vessar en quasi tota la seva majoria. Així hem vist que al Centre Obrero, al Casal i al Fontanella moltes vegades es feia impossible donar-hi un pas. El ball del dilluns al Teatre resultà «selecte» i el del dimarts al mateix lloc, una «monada» si es té en compte l'abundància de senyores de mico que hi havia (en aquest cas mones, no miques, perquè de miques no n'hi havia però sí una mica de tot).

On l'afluència de gent va ésser més nombrosa (i on principalment ens interessava) va ésser al Casal Català i de tots els balls, el més extraordinari, el Ball Blau del dilluns a la nit. La xistosíssima orquestrina «Black-Coat-Jazz» va fer la seva reaparició entre els aplaudiments dels balladors; va interpretar, amb molt d'encert, varis ballables moderns i en el temps de repartir els balls d'obsequi, En Bandranes i l'Andorrà donaren un concert vocal a dues veus (inèdites)

demostrant que en la gorja de cada u tenen una mina per a explotar, a jutjar pels ininterromputs aplaudiments dels que tingueren la sort d'escoltar-los. L'èxit d'aquest ball ha sobrepassat les nostres aspiracions, ens cal, però, donar, des de les planes d'EL DESPERTADOR, les més expressives gràcies a tots els qui amb llur presència contribuïren a fer una vetllada tan agradable especialment però (sempre tan galants, és la nostra flaca) a les senyoretes, puix sense elles no sabríem donar un pas en aquesta vall de llàgrimes. Ara els podem dir amb satisfacció que elles feren del Ball Blau el millor ball del Carnaval olotí 1933.

Les orquestrines «Young-Jazz» i «Jazz els 7», unides, arrodoniren la festa i és fer-les justícia al dir que amb el ritme i el dinamisme amb què anaven impregnats els ballables per ells executats resultava un sacrifici restar dos minuts en un mateix lloc.

S'ha comentat molt favorablement la frase d'un amic nostre que en parlar-li del ball del mateix dia al Teatre i en el qual tampoc hi havia mancat la gent, digué que hi havia, precisament, tota aquella que no havia cabut al Casal.

Ens seria difícil per no dir impossible, recordar tothom, però no volem deixar de nomenar als qui ens han quedat a la nostra poca memòria. Recordem els senyors: Cases i la seva promesa, Coll i promesa, Figueres i promesa, Serradell i promesa, (les nenes que tindran quan seran casats les varen deixar a casa seva, ja creixeran), Conte-Lacoste i promesa, Margaleff i promesa,

Vilardell i promesa, Vinyeta i promesa (quan la promesa no hi era feia el casat que donava gust, ja li xerrarem). Els senyors: Vidal, Planagumà, Dou, Blanc, Barnades, Sacrest, Manel'la, amb les seves respectives mullers.

L'element femení està representat amb les senyoretetes: Lola del Pont (ens agrada i la posem primer) l'altra Lola i que també és del Pont, la Mònica, les agradables germanes Farrés, llüen uns elegantíssims vestits color rosa que els feien de marc de la seva boniquesa, les no menys boniques companyes Sara, Ramona, la seva germana Pilar, la Pepeta, Teresina Gehisa, Serrat-Calvó, germanes Fontfreda. Vegèrem també les simpàtiques i gentils germanes Pastor i Prunés; la representació de Sant Roc anava a

càrrec de les senyoretetes Josefina, Beneta i Ramona. No hi mancaren les germanes Berga, Carmeta del Tarut amb les seves companyes, sense deixar-hi la bonica Paquita; les germanes Barret, la nòvia d'en Manel'la, la germana d'ella i les seves companyes, les simpàtiques cambres de l'Hotel Sant Esteve, les gentils senyoretetes Gifre, germanes Vilà, Blanc, Aulí, Maria de ca la Carme Bacallanera, Oliver, Martínez, Magda, Arbat, Mir i tantes altres que preguem ens perdonin no recordar-les en aquests moments.

I ara, cal carregar nos de la deguda paciència i abonar-nos a una butaca a l'Ideal i una altra al Teatre, en espera de les festes de Pasqua que amb seguretat d'una manera o altra la ballarem.

NAPIES

BALADA DEL MESTRE ARTEMI

Poesia premiada amb la Flor Natural, en els Jocs Florals d'«El Despertador». En el número vinent publicarem l'Englantina titulada: «Balada del Mestre Calm».

Alt i gros com un sant pau.
Fan set canes les orelles
que li branden molt suau;
poc dirieu com li escau
l'enjoiat de les anelles.
I la que li penja al nas
en tremola com un àlber
cada cop que engega el gas.
Pobre del que barra el pas
a un tan mític centaure!
com l'anella voleiant,
n'és penjat a una brancada,
la primera que passant
l'ha aturat en la ventada
que el menaba cel amunt;
que n'és forta bufarada
la bufera omnipotent
de la gran fera malvada.
Mestre Artemi si és valent!
Mestre Artemi té set vides
consagrades als mortals;
com els gats, les té amanides
per crospar-se molts babaus.
Amb set vides, si li'n sobren
per abatre l'enemic!
Amb set vides no li emproven
mil basters un sol vestit,
un vestit que no desdiguí
de la seva condició:
cal pensar que és un centaure
que no porta morrió
que mossega ei que es presenta
sens pensar-s'hi ni un moment,
i que fa molt poca gràcia
un mossec tan contundent.

Tira guitzes a la dreta
al davant i al *detrás*;
a l'Esquerra no els en tira
perquè encara van de braç.
Mai per mai que es dividissin,
trista Esquerra quin penar:
quedaria rebentada
com un pobre bacallà,
amb tres guitzes ben donades
d'aquest savi de secà.
I després, per més escarni
com qui esbotza uns grans tabals,
deixaria perfumades
les despulles pels mortals,
engegant tres canonades.
Es així, com, espantats
tots els homes obeeixen
els mandats que procedeixen
d'un gran bèstia tan trempat
qu'ell tot sol pot omplenar
els poblets de l'encontrada
de tan forta bafarada
que privés de respirar.
I també fou per això
—evitant-ne mals majors—
que uns tristíssims redactors
en deixaren d'actuar,
retirant-ne de la vida
el fillet que hi van llençar;
Mestre Artemi, així ho manava:
no era cosa de temptar
altra volta la follia
d'aquest mestre de secà
que d'aquella *Acció* en faria
una bassa per ca...
embrutant-ne tots els altres
que ho volguessin contemplar,
rellegint aquelles planes
on la mer... s'aturà.
I després de retirar-se,

tot el poble va cantar:
Mestre Artemi si és valent!
Mestre Artemi té set vides
consagrades als mortals:
com els gats, les té amanides
per cospir-se molts babaus.

ARTEMIO PRECIOZO

SALA VAYREDA

Exposició "El Despertador" i Mir Mas de Xexás

Aquests dos notables artistes han tingut exposada una excel·lent exposició de caricatures que han estat molt visitades i elogiades, especialment les d'EL DESPERTADOR, per la seva gràcia i pulcritud de línies, i sobretot per la seva semblança. Amb aquest motiu ens complavem a publicar-ne una mostra, que va aparèixer en el nostre número 23, del dia 5 Novembre 1931.

Dèiem aquell dia i ho repetim avui:

Heus-ací la més gentil, entre les gentils senyoretas de la nostra bona societat; una salutació cordial li trametem, juntament, amb el més exquisit oferiment dels nostres respectes.

Fins ara n'hi ha tingut una d'olis força inte-

ressant el jove i expert artista i bon amic nostre Ramon Barnades. No cal dir com li desitgem un èxit ben falaguer.

Avui obre la seva exposició el nostre bon amic i ex-redactor del nostre periòdic, En Vicenç Solé Jorba.

Li desitgem també un bon èxit.

J. PINZELL

I Gran Concurs d'«El Despertador»

Tal com ho havíem previst, el nostre primer Concurs fou un èxit sens precedents. Més de 2.000 concursants enviaren el cupó amb la corresponent llista.

De tots els concursants no n'hi va haver cap que ho endevinés, per tant el primer premi de 500 pessetes no s'adjudicà, tornant, com és molt natural, a la nostra caixa.

Com que tots s'hi varen arrinxar, procedírem al sorteig per tal d'adjudicar el segon premi consistent en 12 magnífiques fotos d'estels de la Metro Goldwing Mayer, sortint afavorit el número 101, corresponent a la senyoreta Pilar Figueres, la qual pot passar per la nostra redacció qualsevol dia de nou a deu del vespre que li serà entregat el premi.

Borsa de Bellesa

Novament aquesta vegada hem de lamentar el no poder inserir aquesta secció (les coses bones es fan esperar), degut a no estar completament guarit Mr. Dollar.

Amb tot, el nostre company ens prega fem constar el seu agraïment per totes les nenes que s'han interessat per ell, les que l'han visitat, o les que simplement han deixat tarja. Mercès a totes. El número vinent hi anirà sens falta. Paraula.

EL SEU SECRETARI

La Principal Olotina

Agrupació Musical que se'ns ha presentat com a verdadera Orquestrina, amb instrumentació moderna, i que per la present temporada, 1933-34, prepara importants reformes.

Els Balls del Dijous Gras al Casal Català

Disposem de molt poc espai per ressenyar els dos èxits obtinguts pel Casal Català amb motiu dels balls del Dijous Gras. Direm, breument, que el ball de la tarda fou el que presentíem un gran ball amb la sala plena a vessar, molta animació i molt de confetti. Confiàvem en ell i no quedàrem defraudats.

En quant al ball de la nit, sincerament, erem molt poc optimistes. El fred de la diada i el fet d'ésser un dia poc assenyalat s'ho portava. La realitat ens ha demostrat que anàvem completament equivocats. Un èxit ben franc i ben falaguer. En animació, barrila, bon humor i sobretot camarsdèria és, podem ben dir-ho, un ball sense precedents en la història de balls olotins. Casats alternant i fent les delícies de les solteres, solters ballant alegrement amb les simpàtiques casades que amb llurs marits feren que l'ambient, tan agradable d'aquest ball, no decaigués ni un sol moment. Veïèrem en tots els rostres brillar la flama d'un irreprimible enjogassament que tots portem amagat en el més ocult reconet del nostre ésser i que l'ambient i els músics cuida d'activar-lo i exterioritzar-lo.

Hem de remarcar, però, que ajudà a l'èxit de la festa l'Orquestrina «La Principal Olotina», amb tot l'instrumental nou i amb un repertori de balls que satisfieren al més exigent.

Aquesta agrupació, degut als seus desvetllaments, s'ha posat a l'altura d'una perfecció orquestrina.

Veritat? Hem preguntat a la gran balladora i més simpàtica Sara que ens ha dit: (Ens plau anotar-ho amb permís seu):

—Puc ben dir que és segurament la vetllada més divertida de la meua vida. He disfrutat plenament.

Un casat ens diu:

—Ni en el temps de la meua joventut havia mai passat una nit tan agradable com aquesta.

Detalls? Al finir el ball la sala era una catifa de confetti i serpentina; era difícil veure una sola rajola. S'acabaren totes les provisions d'aquest article de primera necessitat que teníem per tot el Carnaval. Cal un nou i urgent encàrrec.

Fineix el ball i sentim dir a solters i casats que marxen de la sala amb recança. Després, en la intimitat de l'habitació, retuts, cansats, satisfets, resta un nuvolet de paperets i un record inesborrable.

Casal Català - Dilluns
21 - professors del ritme i la barrila - 21
3 - Orquestrines - 3

Trucades

Quinze són quinze...

Quinze són quinze,
quinze, quinze, quinze,
quinze són quinze
quinze, quinze són.

Ara ens han dit que són setze, i sembla que si bé en realitat eren setze resulta que un ja no hi era, i per tant queden quinze, que feien setze.

○ Sabem que l'Assumpció de l'Apartament té el cor robat a un jove «trucaire» que ha arribat molt endavant al Campionat del Casal

Està esperant aquests dies de Carnaval per dir-li la dècima si es posa a tret.

Endavant i crits que ho celebrarem, perquè farien molt bona parella.

○ A la simpàtica i bufona Pietat de «Bufadó» volíem dedicar-li una «Trucada», però diu que s'enfadaria. Nosaltres no volem quedar malament amb ningú i respectem el seu desig. Estem convençuts, però, que si ella no ho vol al seu promès no li desagrada. Veritat Miquel? Tot plegat li hauríem dit que per aquest Carnaval estrenaria un elegant vestit nou.

○ Es imminent la baixa del jove i eloqüent Lluís, de les files de la Societat «Castigo Olotense». El motiu és la seva permanència diària d'hores i hores, en les primeres cases del carrer Fontanella, la qual cosa prohibeix el reglament de la mentada Societat quan és en caràcter tan insistent. El detectiu d'aquesta volgué saber que és el que hi havia de cert en tot això i ens informa que amagat dins una canal va sentir dels llavis d'en Lluís la frase condemnatòria: —Per tu, estimada Maria Dolors, atravessaria l'Atlàntic a peu coix. Posi t'hi, Lluís!

○ Són les vuit i passem per un carrer fosc: hi ha una parella que està festejant, i en el moment de passar sentim aquest tros de conversa:

Ell: —I digues, castissa, com t'agraden més els petons?

Ella: — A mi, de qualsevol manera, però prefereixo els d'estil Greta Garbo.

Ell: — Doncs si els vols així et tindràs de netejar aquests morritus perquè...

No vàrem poder sentir res més; l'única cosa que ens vàrem adonar, és que ella era morena.

○ La Loreto no hi cap de joia des de que s'ha enterat que En Quimet ja, ja... ja ho direm en el número vinent.

○ Serà un èxit indiscutible el ball dels cossacs que tindrà lloc al Casal per Carnaval; com a bons periodistes hem esbrinat que des de fa quinze dies assagen complicats passos de dansa, destacats elements polítics de dit Centre; hi posen tant d'esperit que les seves joves parelles es veuen negres per aguantar-los.

NOTICIARI FOX

○ Despeses del Casal Català al Ball del Dilluns:

Orquestrina Young Jazz	1.000 Ptes.
Jazz els 7	1.000 »
Black Coat Jazz	9.000 »

Total. . . 25.000 Ptes.

I visca la Pepa.

Això va pels 15 són 15.

NOTICIARI FOX

La premsa (P) catòlica de la nostra ciutat, s'entesta en fer-nos passar per anticlericals. No obstant hi han redactors que solen anar a missa. Per cert que diumenge passat un dels nostres hi va anar al Tura a les 11, i va tenir la sort de sentir la prèdica que hi feu Mossèn Mir.

Fou una peça oratòria d'una gran valor i plena d'unció catòlica.

En donem una mostra perquè els nostres lectors se'n puguin fer càrrec:

—«El que s'escapa del *sigiliu* de la confessió de boca, no pot dormir tranquil. Qui li diu que aquella mateixa nit pot quedar mort, que l'endemà el poden trobar rebentat. (Nota de la R.: mort i fred de panxa enlaire), o que anant per la carretora pot trobar-se amb que el vehicle té un atropell i queda mort... etc.»

Ara comprem perquè la gent tenia tanta pressa en sortir.

• Una comissió de veïns frescos i *Frescas* del barri d'abans d'ahir *La Putoia*, ahir Sant Farriol, avui 14 d'Abril, demà la Lliga ho canviarà, ens ha visitat per tal de què posem en coneixement de qui correspongui que estan molt contents de tenir al barri la Marina (Oliver), però que cada dissabte a altes hores de la nit els hi cantin la «Marina» (a beber a beber) que a voltes degenera en la tempestat; amb això ja no hi estan conformes, per tant fan constar la més enèrgica protesta.

Esperem que els *serenos* assistiran a l'espectacle i al final sabran aplaudir amb un bon cop de *xuxo* ben donat.

• Hem rebut la visita del burro de l'escombriaire, lamentant-se vivament, que amb motiu de les passades festes del Carnaval li gastèssim una broma tan pesada com la de dir que es disfressaria de Mestre Artemi.

Sentim moltíssim l'ocorregut i li demanem mil perdons des d'aquestes mateixes planes.

• Varem tenir el gust de sentir el parlament de la mestressa senyoreta Victòria el proppassat diumenge amb motiu de la Festa de l'Arbre.

Ens va plaure molt i degut sens dubte a un mal entès entre els organitzadors de la festa, que la feren parlar des d'on ho havien fet primerament un nen i una nena, és a dir de cara a la Tribuna de les Autoritats.

Ben segur que l'agraciada mestresseta no ho havia previst car oïrem que deia repetides vegades dirigint-se als senyors de la tribuna:

«Estimadíssims nens... tendres criatures...»

Al Diputat Dot sembla que això l'afalagava i els seus llavis dibuixaren una rialleta de satisfacció assentint amb el cap repetides vegades; observàrem, però, que no semblava del gust de l'Alcalde el tractament que se li donava i d'esquitllentes clavà una dominadora mirada al senyor Parache que com a Director del Grup havia de disposar que la senyoreta parlés des del lloc on ell va distreure el públic.

• «Young-Jazz» és l'orquestrina que s'exhibeix cada festa en el «Centre Fontanella» i que per a demà a la tarda s'espera gran concurrència de balladors en

aquesta societat per escoltar les últimes novetats en ballables.

Al «Centre Obrer» també hi ha ball cada festa per l'orquestrina «Jazz Americà».

«La Principal Olotina» és la contractada per amenitzar els balls que cada festa celebren a la tarda a La Canya i a la nit a Sant Joan les Fonts.

Nosaltres demanem perdó a Marina Olivé, però la placidesa dels seus ulls, gens enigmàtics certament, donen una sensació de tendresa que més d'una vegada voldríem ésser un que no som nosaltres, per amararnos de la seva irradiació. Si creiem que veritablement els ulls són l'espill de l'ànima, haurem de convenir que la seva ànima serà també plàcida, i amorosida, com els seus ulls.

• El passat dimarts de Carnaval corrien pels nostres carrers esmaperduts els Tres Mosqueters. Com que al Teatre no hi havia cinema, després de moltes deliberacions determinaren dirigir-se a l'Ideal Parc.

Es veu que feia tems que no hi havien anat, perquè no tenien prou paraules per alabar tot el que els cridava l'atenció. Es fixaren en les butaques, el teló de vellut, la cortina, els extintors, etc., etc.

En Bonet no compartia les demostracions de gust refinat dels seus companys i es trobava envaït d'un pessimisme aclaparador. En Buc l'aconsolà dient-li que el proper diumenge anirien al teatre i que podrien veure en Mójica.

En asseblar-se'n exclamà radiant de satisfacció:

—Oh! En Mójica, que felix! fa temps que a mi m'ha castigat!

• En Ruc del Fluvià, d'ençà de l'adveniment de la República, ha tingut la dissort d'agafar la febre cunillera amb ribets de mania persecutòria.

Ara mateix s'ha divertit trametent a diversos amics nostres, un exemplar del «Diari de Girona», en el qual es publicava l'avís de l'Assemblea extraordinària del Partit Catalanista Republicà.

Corresponent a la seva galanteria, aquests amics nostres volen fer una edició d'uns articles d'aquell Ruc, en els quals parlant de l'afer de la Campana del Canigó, retornada (gràcies a les gestions dels catalanistes republicans), ens volia demostrar la quadratura del cercle.

Quantes coses s'han de fer, per conservar els càrrecs retribuïts. No és això Ruquet?

Ens han dit...

...que la societat se'n va a terra
...que això és degut a què a cà la Bet ja venen paños higienicos.

...que això es el *no va mas* rector.
...que ja seria hora que el senyor hi prengués cartes.

...que volien fer-nos una denúncia.
...que en tal cas hauria hagut d'intervenir el ram de guerra.

...que es pensaven que teniem explosius a la redacció.

...que això era degut a uns sorolls sospitosos, sentits cap allà a mitja nit.

...que nosaltres els arribàvem a convencer que no era tal cosa.

...que sí.

...que quedaven convençuts que tan sols es tractava d'importants provisions de gasos.

...que per tant eran una colla de petaners.

...que en Serra i en Solé, per solidaritat amb en Bofill i Mates, s'han donat de baixa del Casal Català.

...que a la Lliga no hi volen ingressar per què hi ha entrat en Bofill i Mates.

...que els nostres redactors aniran a l'infern de dos en dos.

...que sí, que hi aniran.

...que demanaran pel Dimoni Blau.

...que de Blau no hi ha més que el Ball del Dilluns al Casal, que fou l'èxit indiscutible d'aquest Carnaval.

Que en Ramonet Canal de casa la Vila cada diumenge va al cinema.

... Que hi va amb la morena de Subiràs.

... Que nosaltres també hi anirem.

... Que no ens hi posarem nerviosos com ell.

... Que de totes maneres ja n'hi ha per posar-s'hi.

... Que la Maria Figueres ha marxat per un temps a Barcelona.

... Que en Lluís Barnadas s'ha comprat un quilomètric i una guia de ferrocarrils.

... Que això vol dir que l'anirà a veure sovint.

... Que sí que hi anirà.

... que «El Be Negre» (a) traició, vol ingressar a la Lliga del Bon Mot.

... que aquestes paraules de burdell que escriuen han fet escandalitzar tanta gent.

... que el seu company «Fray Lazo» això no ho troba pas *pornograf*.

... que això d'escriure aquestes paraules com «sobada» que vol dir grapejada, demostra la mena de moralitat dels redactors, carlins i catòlics d'aquell full pietós (?)

... que sí, que ja ens coneixem.

... Que els redactors fan moltes visites a la impremta d'aquest periòdic. Alguns atrevits diuen que no és pas per fer brometa amb el pare Aubert, però sí per poder *guipar*, darrera els vidres estant a les simpàtiques pentinadores, germanes Farrés.

... que seran tant i tant animades les festes del 14 d'Abril...

... que els gegants, *nanos*, cavallins, i... xaranga, deixondaran la nostra ensupida ciutat.

La coneixeu? Es una noia trencadissa i bellugadissa que us encomana l'optimisme de la seva joventud.

PETITS ANUNCIS

◆ Senyoreta, desitjaria altra senyoreta per aguantar-li la capa.

Escriure a E. A. Despertador, 606

◆ Es necessita dida a casa aristocràtica del passeig de Barcelona.

Inútil presentar-se amb mala llet.

Escriure a L. P. Despertador, 89.

◆ Jove elegant i ben plantat, desitjaria senyoreta, distingida i guapa que li regalés durant la quaresma, una butaca cada festa a l'Ideal Park. Assumptes seriosos. Inútil sense bones referències.

Escriure a El Castigo Olotense, 5-5-5 Pinsà.

◆ Dida seca s'ofereix amb bones condicions i bona llet.

Escriure: Sanigreggs, 44.

◆ Mobles «La Funeraria» - davant l'Esquerra Republicana.

Visiti'ns i serà client.

Als veïns del davant els deixarem provar els mobles gratuïtament.

Aquesta política...

Els elements esquerrans de Baget, han convidat a una fasolada de porc senglar als correligionaris de la nostra ciutat i a diversos diputats entre els quals no faltará el novell republicà i catalanista Xavier Casademunt.

Es tracta de fer un aeroport a Baget en competència del de Barcelona, ja que els de la Lliga, després de la cèlebre puntada de peu que han donat al senyor Llepicona i Macacho volen recolzar aquest projecte.

Acompanyaran aquests excursionistes alguns redactors d'«El Be Negre, que potser serviran de porc senglar.

Va causar la natural sorpresa, el fet que a la convocatòria de la conferència d'En Xavier Casademunt, al Centre d'Esquerra de la nostra ciutat, (antiga «Concentració») s'oblidessin de l'honorífic títol d'ex-President d'Unió Patriòtica d'un poblet de vora Vilafranca del Penedés. Aquests són els nostres republicans i catalanistes...

Demà al matí a dos quarts d'onze, al Centre Obrer, el líder del B. O. C., Joaquim Maurin, donarà una interessant conferència sota el tema «Comunisme i Feixisme».

A la tarda, a les tres, en tindrà lloc una al Casal Català, pel senyor Joan B. Muntada, advocat, del Consell Directiu del Partit Nacionalista Català, i ex-secretari de la Unió Catalanista, sota el suggestiu tema «Els Nacionalismes Ibèrics».

Trucades

* «El Deber» més conegut per «Fray Lazo» de l'A. C., que tota la vida ha fet riure com nosaltres mateixos, ara vol fer periodisme seriós. Diu coses *ex-càtedra* i sembla que s'escolti.

Nosaltres només podem entrar en el terreny vidriós de la barrila i per tota confesta hem de recordar-los que una genteta que acusa sense provar un suborn, ens sembla la genteta més immoral d'aquest món. Per això hem reaccionat aviat i veim amb satisfacció que el simpàtic i analfabet «Fray Lazo» continua i continuarà coneixent el periodisme humorístic que li ha valgut tants èxits.

And multos annos.

L'altre germà «El be negre» més intel·ligent però, s'ha tornat una mica descamisat. Vam veure escriure una paraulota en el seu penúltim número, que tots els col·legials van enrogir en llegir-la. Parlava d'una cosa «sobada» el qual vol dir degudament traduït *grapejada!*

Sembla que el senyor Rector posarà *coto* a aquests excessos i advertirà als fidels que no llegeixin aquestes periòdics germans i *pornografs* que amb l'excusa de l'Acció Catòlica, fan obrir uns ulls com unes taronges. Quin mal que fa aquesta premsa.

* L'il·lustre amic del nostre il·lustre amic senyor Candi Agustí, (1) ha tramés pel seu petit setmanariet una gràmatica catalana i el Diccionari d'En Fabra. Els redactors d'aquell periòdic estan indignadíssims d'aquesta jugada, que els ha jugat algun il·lustre amic, perquè diuen que això és tractar los d'analfabets. Pobrets! qui sap però si apendran ara d'escriure!

• Dimarts passat, dia 7, en Casadellà va complir 23 anys i per tant va entrar en el període de major edat. Per a celebrar aquest esdeveniment, va regalar al jovent del Casal Català «tot» un puro de pega dolça per a cada u. Varen saborejar-lo amb fruïció i després d'aixugar-se els morrets varen entonar-li, per correspondre a varies veus (en Pagès com a més alt feia de baix) el xotis del popular «Pichi» amb el seu castís!

Y anda que te ondule a la permanent la bonica Júlia de l'Apartament.

Que consti però que tota la Redacció es deixaria arrissar per les dues germanes.

• El senyor Ramon Calm, des d'«Acció Ciutadana» ens saluda amb tendresa eternidora i celebra la nostra reparició amb notables alirets.

En el número vinent correspondrem com cal; aquesta cortesia que ens ha deixat boca-badats i esma-perduts. Paraula!

“CENTRE FONTANELLA” demà Diumenge tarda a les sis

G R A N B A L L

ORQUESTINA

YOUNG-JAZZ

● Una conversa pescada al vol:

—Escolta Maria, ja et varen donar la fulla d'afeitar a la Perfumeria Vinyeta, quan hi vares portar el cupó del concurs d'EL DESPERTADOR?

—No noia; no m'afaito pas jo.

—Tonta, que hi fa que no t'afaitis, té moltes altres aplicacions: fixat, pots fer-hi punta al llapis, pelar-hi patates, retallar-t'hi els ulls de poll, les ungles, etc.

—Je... Je... és veritat, vaig corrents a buscar-lo.

● Sabem que la Pilar ho tenia rigurosament prohibit. Felicitem al jove que ha estat capàs de prohibir-li. No ens ho hauríem cregut mai.

El Fray Lazo (DEBER).—Qui de vosaltres fa menys preu a mi fa menys preu.

L'Andalús.—Que te creés tu ezo.

● Sentírem aquesta conversa d'interés.

—No ho sé que ho fa que d'un temps aquesta part et veig cada dia més agradable i més atractiva.

—Es un secret.

—Un secret? Diga-me'l.

—T'ho diré en confiança. El secret és senzillíssim. Saber escollir les cases de les quals vols servir-te.

—I quines són aquestes cases?

—Mira, en tot el que faci referent a perruqueria i sobretot si vols portar un pentinat al dia, ves a davant de l'impremta Aubert, a la de les germanes Farrés. En quedaràs satisfeta. Per tot el que sigui de tocador a la perfumeria Vinyeta. Jo me'n serveixo i és tot el meu secret.

Cupó n.º 1

Regals als llegidors d'«El Despertador»

La PERFUMERIA VINYETA, obsequiarà als portadors del present cupó i durant la present setmana, amb una magnífica fulla d'afeitar.

● En la festa de l'Arbre del diumenge passat, varen ésser nombrades per acompanyar les nenes d'un col·legi de monges les gentils Maria Agustí (l'excusa que va donar de què a casa de la seva minyona mataven porc no li va valer) i M.ª Dolors Pujolar. Tot fent el desentès vàrem atansar-nos a elles per a treure-nos l'avorriment de la festa i certament no vàrem quedar defraudats. Amb la gràcia exclusiva de la simpàtica Maria vàrem tenir el gust d'escoltar-li unes quantes explicacions que varen tenir la virtut de tornar-nos el bonhumor que necessitàvem, com també, fer-les culpables de l'enveja que sentírem a les nenes petites que estaven a la seva custòdia per les carcies i moxaines que les hi prodigaven i que nosaltres, amb molt gust, també hauríem acceptat.

● En motiu d'una «Trucada» que anava en el nostre nombre passat i en la qual es parla del jove Lluís i bon amic nostre, ens hem enterat que no l'ha convençut del tot i que està enfadat amb nosaltres. En saber-ho la Direcció es va reunir en pes (se'l volia treure de sobre) (el pes, no en Lluís) per a tractar d'aquest assumpte. Per unanimitat es va prendre el següent acord:

Primer: Passar un vot de censura al redactor de la Trucada en qüestió. Segon: Deixar-li, només, enflairar el cok-tail que ens vàrem beure per a celebrar l'èxit del Ball Blau.

Tercer: Pregar, des d'aquestes planes, a n'en Lluís que ens perdoni perquè no volem perdre la seva amistat.

● Aquells ximplets de «La Ciutat d'Olot» que es pensaven que això era un país per explotar, publicaven gravats de «Cinema» que «El Fray Laz» considerava *pornografs*.

No solament va dir que eren *pornografs*, sinó que hi va afegir insidiosament que els publicaven per afany de lucre.

Ara en revenja, els redactors d'aquell setmanari amb pretensions, fan córrer, que En Candi posarà a Mossèn Gelada la dentadura d'or de franc, i que el senyor Descals li regalarà un parell de llonganisses, per haver fet campanya electoral a favor de la Lliga i particularment, de *lo més religiós* senyor Dorca, que ells havien acusat de redactor de «L'Ull».

● Ara que parlem de Cinema i de «La Ciutat d'Olot», l'altre dia l'Ortiz estava alló que es diu el més satisfet que hom pugui imaginar-se, total perquè a «La Rambla» van publicar una foto de Maria Alba, que ha fet una pel·lícula amb En Douglas Fairbanks i que aviat s'estrenarà a Barcelona.

Pel «Casal Català» es deia que era la única notícia que no havia plagiat d'En Josep Palau.

KISSET Suprem Aperitiu de finíssim paladar, fet del millor vi Moscatell, i compost de diverses plantes, totes medicinals.
Demaneu-lo a tots els cafès i tendes de drogueria.

Dipositari: Esteve Hostench Trasfí. - Olot